

HET STUDIEJAAR 1934-1935

REDE,
UITGESPROKEN OP DEN 16DEN
SEPTEMBER 1935 BIJ DE OVER-
DRACHT VAN HET RECTORAAT
DER LANDBOUWHOOGESCHOOL

DOOR
DR. D. L. BAKKER

HET STUDIEJAAR 1934-1935

REDE, UITGESPROKEN OP DEN 16DEN SEPTEMBER 1935 BIJ DE OVERDRACHT
VAN HET RECTORAAT DER LANDBOUWHOOGESCHOOL, DOOR

DR. D. L. BAKKER

*Mijne Heeren Curatoren, Hoogleraren, Lectoren,
Docenten, Ambtenaren en Studenten en verder Gij allen,
die door Uwe tegenwoordigheid belangstelling toont in de
lotgevallen onzer Hoogeschool, Dames en Heeren.*

Ving mijn voorganger zijn rede aan met de opmerking, dat het studiejaar 1933-1934 een rouwjaar was, zooals de Landbouwhoogeschool nog geen gekend had, ook het jaar, dat thans achter ons ligt, was een van ongekenden rouw.

Met diepen weemoed denk ik terug aan hen, die ons ontvielen.

Den 25sten September 1934 overleed onze ambtgenoot, Ir. JAN WILLEM DIEPERINK, na een langdurig lijden, dat reeds van den aanvang af weinig hoop op herstel gaf.

Nauwelijks drie maanden later, den 24sten December leed onze Hoogeschool wederom een zwaar verlies door het heengaan van Prof. Dr. Ir. NICOLAAS LOUIS SÖHNGEN, terwijl den 26sten Februari 1935 ons opnieuw een zware slag trof door het overlijden van onzen collega Dr. DIRK VAN GULIK.

Telkenmale vereenigden zich de leden van den Senaat in rouwzitting en vertegenwoordigden Rector en Secretaris hem bij de teraardebestelling.

Hun verscheiden is een onherstelbaar verlies voor hun gezin en hoewel niemand onmisbaar is, laten zij een leegte achter aan onze Hoogeschool, die moeilijk te vervullen zal zijn.

En nog was de beker niet ten volle geledigd. Nogmaals en nogmaals trof ons de Dood. Den eersten Mei overleed de Oud-Hoogleraar Prof. Dr. EDUARD GILTAY en den 21sten daaraanvolgende Prof. Dr. HUGO DE VRIES, één onzer eere-doctoren.

De Rector begeleidde ook hen naar hunne laatste rustplaats. Wij zullen hunne nagedachtenis in dankbare herinnering bewaren.

Maar er vallen gelukkig ook heugelijker gebeurtenissen te vermelden en daaronder wel in de eerste plaats het bezoek, waarmede Hare Majesteit de Koningin onze Hoogeschool heeft willen vereeren.

Den 5den April mochten het College van Curatoren en de Senaat onze Hooge Landsvrouwe, die door dit bezoek blijk gaf van Hare groote belangstelling voor onze Hoogeschool, in de Senaatskamer ontvangen.

De Senaat grijpt dankbaar de hem hier geboden gelegenheid aan daarvoor nogmaals zijne groote erkentelijkheid uit te spreken.

In den namiddag van dien dag had in tegenwoordigheid onzer Koningin de overdracht van de nieuwe aula aan de Regeering plaats.

De Senaat spreekt zijn warmen dank uit aan allen, die de stichting van dit gebouw, waaraan zoo groote behoefte bestond, mogelijk maakten. Dat hij vooral ook den architect, Ir. H. T. ZWIERS, in dien dank betrekken wil, spreekt wel vanzelf.

Met groote voldoening moge ik hier tevens gewag maken van de voltooiing en ingebruikneming van het nieuwe bibliotheekgebouw. Hiermede is een lang gekoesterde wensch in vervulling gegaan en een einde gekomen aan de zoo onvoldoende huisvesting onzer kostbare boekerij.

Met ingang van morgen, 17 September, is aan Prof. Dr. G. GRIJNS, wegens het bereiken van den 70-jarigen leeftijd, eervol ontslag verleend als Hoogleeraar aan onze Hoogeschool. Den 28sten Juni hield hij zijn afscheidscollege. In zijn rede, die hij den titel „Toekomstgedachten” gegeven heeft, ontvouwde hij denkbeelden, die de moeite van het lezen overwaard zijn. Het behaagde Hare Majesteit de Koningin hem te benoemen tot Commandeur in de Orde van Oranje-Nassau.

De Landbouwhoogeschool verliest in hem een toegewijden docent, die noode gemist worden kan.

Met ingang van 1 Augustus werd eervol ontslag verleend aan den Lector H. F. HARTOGH HEYS VAN ZOUTEVEEN.

Tal van jaren heeft hij zijne krachten aan de Wageningsche Inrichtingen van Landbouwonderwijs gegeven. Den 1sten April van dit jaar toch vierde hij zijn 35-jarig jubileum, bij welke gelegenheid Rector en Secretaris hem de gelukwensen van den Senaat overbrachten.

Den 1sten Juli verliet ook de docent R. H. D. SAX onze onderwijsinrichting, waaraan hij sinds 1906 verbonden was.

Beide docenten verdienen waardeering voor wat zij ten behoeve van het Hooger Landbouwonderwijs hebben gedaan. Ik maak met groote erkentelijkheid gewag van de door den Heer SAX aan den Staat gedane schenking zijner collectie apparaten en modellen ten gebruike bij het onderwijs in de technologie der rietsuikerbereiding.

Met ingang van 1 Maart 1935 werd Mr. A. NEIJTZELL DE WILDE benoemd tot buitengewoon hoogleeraar in Koloniale Landhuishoudkunde en Indisch Agrarisch Recht. Den 20sten Mei hield hij zijne

inaugureele rede over „Welvaart en Traditie” in de nieuwe aula, die hiermede in gebruik genomen werd.

Door deze benoeming is echter nog slechts ten deele — zij het dan ook voor het voornaamste gedeelte — voorzien in het onderwijs, door Prof. KIELSTRA gegeven, daar ten opzichte van het Koloniaal Staats- en Strafrecht nog steeds geen voorziening getroffen is.

Naast deze vacature moet thans nog voorzien worden in het onderwijs in het Landmeten, het Waterpassen en de Geodesie, de Microbiologie, de Natuurkunde, de Meteorologie en de Klimatologie, de Physiologie der Dieren, de Tuinarchitectuur en de Tuinkunst, en de Technologie der Rietsuikerbereiding.

Ik spreek hierbij de hoop en het stellige vertrouwen uit, dat — hoewel wij allen een open oog hebben voor het feit, dat versobering, waar ook maar eenigszins mogelijk, een gebiedende eisch is — dit grootte aantal vacatures, waarvan een zoo juist mogelijke vervulling van vitale beteekenis voor onze Hoogeschool moet worden geacht, geen aanleiding tot afbraak zal zijn, waarbij tegenover een mogelijk en dan nog slechts klein direct gewin groote verliezen in de naaste toekomst zouden staan en waarbij de reputatie van onze onderwijsinrichting en de waarde van het ingenieursdiploma zeer in het gedrang zouden komen.

Met betrekking tot deze laatste opmerking moge ik terloops wijzen op de herhaalde, gedeeltelijk ondergrondse pogingen, verricht met het doel de propaedeuse aan onze Hoogeschool te ontnemen. Pogingen, die tot nu toe wel is waar niet geslaagd zijn, maar die een voortdurend gevaar blijven vormen en die — wanneer zij mochten slagen — totale ontwrichting van ons onderwijs tengevolge zouden hebben.

En tevens moge ik in verband hiermede nog wijzen op de overplaatsing van den Landmeterscursus naar Delft. De verwachting, dat hiermede belangrijke financieele bezuinigingen zouden worden verkregen, heeft hierbij vermoedelijk uitsluitend voorgezeten. Immers in het jubileumnummer van het Tijdschrift voor Kadaster en Landmeetkunde van 1 October 1934 lezen wij op blz. 155 en 156: „In December 1924 benoemde de Minister een Commissie... Deze Commissie (Commissie-Heuvelink) bracht in November 1927 rapport uit en verklaarde zich vóór handhaving der opleiding te Wagingen en tegen vereenvoudiging hiervan. Ons Bestuur (het Bestuur van de Vereeniging voor Kadaster en Landmeetkunde) kon daarom verklaren met genoegen van dit rapport kennis genomen te hebben en met den inhoud en de conclusies er van zich volkomen te kunnen vereenigen.”

Het is hier niet de plaats op deze kwestie meer uitvoerig in te gaan en ik behoef aan het voorafgaande dus nog slechts toe te voegen, dat

de Senaat — in verband met het feit, dat ook aan onze Hoogeschool onderwijs in Landmeten, Waterpassen en Geodesie moet worden gegeven — duidelijk heeft aangetoond, dat door deze overplaatsing bezuiniging op financieel gebied onmogelijk zal kunnen worden verkregen.

Inmiddels is in de bovenvermelde vacatures tijdelijk voorzien.

De Lector aan den Landmeterscursus J. M. TIENSTRA werd bereid gevonden zich te belasten met het onderwijs en het afnemen der examens in Landmeetkunde, Waterpassen en Geodesie.

De Landbouwkundige Dr. Ir. K. T. WIERINGA verzorgde het onderwijs in Microbiologie en nam de examens in dit vak af.

Dr. Ir. A. J. STARING doceerde Natuurkunde en examineerde in dit vak, terwijl Prof. Dr. E. VAN EVERDINGEN de examens in Meteorologie en Klimatologie afnam en onder leiding van den Lector Dr. H. J. C. TENDELOO het practisch onderricht in Natuurkunde gegeven werd door de Assistenten G. HELLINGA en A. RIENKS.

De reeds jaren hangende nieuwe regeling van onderwijs en examens kwam eindelijk tot stand. Dat zij voor de studenten een belangrijke verbetering beteekent, spreekt wel vanzelf. Op enkele punten wil ik hier nader ingaan. Zoo bestaat nu niet alleen meerdere malen per jaar gelegenheid het candidaatsexamen af te leggen, maar de regeling der propaedeutische examens is — met uitzondering van het tijdstip, waarop ze kunnen worden afgelegd — geheel dezelfde geworden als bij de candidaatsexamens, waarmede een groot bezwaar ondervangen is.

Een derde belangrijke wijziging vormt de mogelijkheid bij het ingenieursexamen het aantal vakken, waarin examen moet worden gedaan, tot 2 of 3 vakken te beperken in die gevallen, waarin een meer dan normaal begaafd student zich in de overblijvende vakken meer in het bijzonder wenscht te bekwamen.

Ik ben overtuigd, dat de in deze regeling tot stand gebrachte wijzigingen even zoovele verbeteringen zullen blijken te zijn.

Tegelijk met deze nieuwe voorschriften is bij alle studierichtingen nu ook de mogelijkheid tot het afleggen van tentamens geopend, waarvoor tevens een voor bijna alle richtingen gelijke regeling getroffen is.

De nieuwe rooster voor colleges en practica heeft thans een jaar toepassing gevonden. Hoewel er aanvankelijk nog wel enkele bezwaren moesten worden ondervangen, laat het zich aanzien, dat hij den studenten de gelegenheid biedt de studie op meer regelmatige wijze te volgen.

De door mijn voorganger in zijn overdrachtsrede genoemde speciale rentmeesters-opleiding, waarvoor de Senaat een concept-programma aan het College van Curatoren heeft voorgelegd, heeft de goedkeuring van de Regeering niet mogen verwerven.

Het valt zeer te betreuren, dat deze studie, die als studierichting L v onder de benaming „Landgoederenbeheer” gedacht was en die weinig of geen financiële consequenties voor onze Hoogeschool zou hebben medegebracht, niet tot stand komen zal. Immers niet alleen voelde de Vereeniging van Rentmeesters groote behoefte aan een goede opleiding, — een opleiding, die bijna volkomen aansloot bij het onderwijs, dat aan onze Hoogeschool gegeven wordt — maar ook zou invoering van deze studierichting onzen afgestudeerden de gelegenheid geopend hebben zich mede langs dezen weg een goede levenspositie te verzekeren.

Gedurende het afgelopen studiejaar zijn naast den bouw van de nieuwe Aula en de bibliotheek nog eenige verbouwingen tot stand gekomen.

De collegezaal in het Laboratorium voor Organische Scheikunde werd herschapen in een groote practicumzaal, waardoor aan de behoefte aan meer ruimte in dit laboratorium nu voldaan is.

Het collegelokaal in het vroegere Laboratorium voor Plantkunde kwam ter beschikking voor de colleges in Organische en Physische Scheikunde, terwijl er ook enkele andere vakken, waarin slechts enkele uren college gegeven wordt, gedoceerd worden.

De Lector H. RAMAER verhuisde van de bovenverdieping van het Laboratorium voor Mineralogie en Geologie naar de tweede verdieping van het Hoofdgebouw.

De hierdoor thans vrijgekomen bovenverdieping van genoemd laboratorium werd geheel verbouwd. Deze verbouwing, die inmiddels gereed gekomen is en waardoor ruime lokaliteiten verkregen zijn, beteekent een groote verbetering voor dit laboratorium. Tenslotte zal — zoodra het College van Curatoren de vertrekken in de nieuwe Aula definitief betrokken heeft — de oostelijke helft van den beganen grond van „Hinkeloord” een verbouwing ondergaan ten behoeve van de afdeling „Boschexploitatie en Boschhuishoudkunde”, waardoor Prof. TE WECHEL de algemeen bekende keuken voor een beter vertrek zal kunnen verlaten.

Kan men door den bouw van de nieuwe Aula, de bibliotheek, en de hier genoemde verbouwingen naar mijne meening tevreden zijn over hetgeen met betrekking tot de gebouwen onzer Hoogeschool — de omstandigheden in aanmerking genomen — is verricht, dit neemt niet weg, dat de reeds zoovele jaren noodzakelijke bouw van een laboratorium voor Zuivelbereiding met verlangen wordt tegemoet gezien.

Daarnaast wordt de verbouwing van de eerste verdieping van het hoofdgebouw meer en meer urgent. Reeds heeft mijn ambtsvoorganger er op gewezen, dat deze verbouwing om verschillende redenen noodzakelijk is; ik moge naast de door hem aangevoerde nog noemen de onvoldoende ruimte, die de Senaatskamer bij vele promoties

biedt, waardoor een gedeelte van het publiek gedwongen wordt deze plechtigheden staande bij te wonen.

Ik spreek de hoop uit, dat deze verbouwing, waarmede slechts een betrekkelijk gering bedrag gemoeid is, spoedig haar beslag zal krijgen.

Ook het Laboratorium voor Tropische Plantenteelt en het gebouw voor Landmeten, Waterpassen en Geodesie blijven de aandacht vragen.

De Hoogleraren **BEEKMAN**, **BAKKER** en **VISSER** werden benoemd tot Ridder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw. Prof. **JESWIET** werd benoemd tot lid van het Bataafsch Genootschap te Rotterdam, de Plantkundige Mej. **I. LUYTEN** tot Eerlid van de Amaryllis-Society in Amerika en de Docent in de Voedingsleer **Ir. H. G. A. LEIGNES BAKHOVEN** tot Inspecteur van het Veeveelt- en Zuivelwezen aan het Departement van Economische Zaken.

De Landbouwkundige **Dr. Ir. J. G. OSSEWAARDE** werd toegelaten als privaat-docent aan de Technische Hoogeschool om onderwijs te geven op het gebied van de cultuur en de technologie van eenige grondstoffen van tropisch-landbouwkundigen oorsprong.

De Rector vertegenwoordigde de Hoogeschool bij de herdenking van het 50-jarig bestaan der Vereeniging voor Kadaster en Landmeetkunde en woonde tevens de Algemeene Vergadering van het Koninklijk Nederlandsch Landbouwcomité bij ter herdenking van het 50-jarig bestaan dezer Vereeniging.

Onze Hoogeschool mag zich steeds verheugen in een groot aantal bezoeken zoowel uit het binnen- als het buitenland. Een opsomming dezer bezoeken wil ik U besparen; echter meen ik voor één een uitzondering te moeten maken.

Prof. **J. ERRERA** te Brussel hield, op grond van het verdrag betreffende intellectuele toenadering tusschen Nederland en België, een voordracht over „Etudes du point de vue physico-chimique des liquides dans l'infrarouge” en bewees zijn auditorium de attentie zijne rede in de Nederlandsche taal uit te spreken.

Evenals in de voorafgaande jaren was de behoefte aan contact met het buitenland ook in het afgelopen jaar wederom zeer groot. Ook nu weer werd een aantal reizen buiten bezwaar van 's Lands schatkist gemaakt.

Prof. **MINDERHOUD** maakte deel uit van de Nederlandsche delegatie naar de twaalfde Algemeene Vergadering van het Internationaal Landbouw-Instituut te Rome.

Prof. **QUANJER** maakte een reis naar België ter bestudeering van bietenziekten in vergelijking met de in Nederland voorkomende en hield een voordracht over bietenziekten voor het „IVme Congrès International technique et chimique des Industries Agricoles”.

Buiten bezwaar van den Lande werden de volgende reizen gemaakt:

Prof. BEZEMER bracht een bezoek aan Berlijn op uitnoodiging van de Zentralstelle für den deutschen Volkskunde-Atlas,

Prof. HONING maakte reizen naar Engeland en Deutschland, waar bezocht werden John Innes Horticultural Institution, de plantkundige laboratoria van Kings College te Londen, the Rothamsted Experimental Station te Harpenden, het Kaiser Wilhelm Institut für Züchtungsforschung te Münchenberg en het Institut für Vererbungs-forschung te Dahlem, en nam voorts met Dr. PRAKKEN deel aan het Erfelijkheidscongres te Jena.

Prof. JESWIET beschreef in October en Mei te Ohr bij Hameln een groot \pm 120 jaren oud arboretum en bestudeerde met een jongen landbouwkundigen ingenieur (Ir. J. VLEIGER) een deel der beukenwouden in Hannover in verband met sociologisch onderzoek.

Voorts werden de volgende excursies met studenten gehouden:

Prof. SPRENGER maakte met Ir. A. K. ZWEEDE en een aantal studenten een studiereis naar Noord-Frankrijk.

Prof. VAN DER STOK maakte een excursie naar Italië en bezocht het proefstation voor de Rijstcultuur te Vercelli.

De Hoogleraren JAGER GERLINGS en EDELMAN bezochten de houtvesterijen van de Forstliche Hochschule te Hannoverisch Minden, terwijl Prof. EDELMAN een excursie maakte naar het Ruhrgebied, het Zevengebergte, de Eifel en Zuid-Limburg.

Ten slotte hield Prof. EDELMAN een voordracht in het Geologisch Instituut der Universiteit te Keulen, terwijl Prof. VAN SLOGTEREN te Londen sprak op uitnoodiging van de Royal Horticultural Society.

Van de lokaliteiten der Landbouwhoogeschool werd wederom gebruik gemaakt voor de maandelijksche bijeenkomsten van het Natuurwetenschappelijk Gezelschap, voor lezingen, gehouden voor de Vereeniging „Studiebelangen” en voor de vijftiende Indische en de zesde Nederlandsche Landbouwweek. Voorts werd in deze lokaliteiten nog een aantal voordrachten gehouden.

Meerdere instituten en laboratoria onderhielden bij voortdurend contact met de praktijk. Ik noem hier o.m. het Instituut voor Veredeling van Landbouwgewassen, dat voor Landbouwwerktuigen en -gebouwen, het Laboratorium voor Veeteelt en het Laboratorium voor Tuinbouwplantenteelt. In dit laatste laboratorium werden de onderzoekingen, speciaal op het gebied der koeltechniek, elektrische verwarming en verlichting, bestrijding der gevolgen van nachtvorst en wijn- en sabbereiding voortgezet.

Voor al de onderzoekingen betreffende de wijn- en sabbereiding verwerven meer en meer de belangstelling van de praktijk. Prof.

SPRENGER deelde mij dienaangaande mede, dat het aantal fabrieken dit jaar met een is uitgebreid en de reeds bestaande hare tankruimte hebben vergroot, dat deze fabrieken zich tot een vereeniging hebben samengevoegd, terwijl een Centrale Verkoopafdeeling werd opgericht. De producten dezer fabrieken staan onder voortdurende controle van het Laboratorium voor Tuinbouwplantenteelt.

Het valt te betreuren, dat het Instituut voor boschbouwkundig Onderzoek, dat o.m. tot taak heeft de praktijk van voorlichting te dienen, door gebrek aan de noodige fondsen tot werkeloosheid gedoemd dreigt te worden. Ik spreek de hoop uit, dat de Regeering alsnog tot de overtuiging moge komen, dat dit Instituut onder de bekwame leiding, waaraan het is toevertrouwd, over de allernoodzakelijkste credieten moet kunnen beschikken.

66 studenten, waaronder 2 vrouwelijke, werden voor de eerste maal ingeschreven. Het vorige jaar bedroegen deze getallen 54, resp. 5. In totaal werden ingeschreven 455 studenten, waaronder 21 vrouwelijke, terwijl daaronder 17 begrepen zijn, die voor enkele lessen werden ingeschreven. Hieronder waren wederom 7 vrouwelijke ingeschrevenen.

In het vorige studiejaar waren deze cijfers respectievelijk 470 (24 vrouwelijke) en 16 (7 vrouwelijke).

Het ingenieursdiploma werd behaald door 84 mannelijke en 1 vrouwelijke student, terwijl er 6 promoties plaats hadden. Bij twee ingenieursexamens werd het praedicaat „met lof” toegekend.

De „Stichting tot verruiming van werkgelegenheid voor academisch gevormden” behandelde van af hare oprichting tot den 22en Juli van dit jaar 27 aanvragen om steun van afgestudeerden aan de Landbouwhoogeschool. Aan 16 personen werd aanvankelijk financieele steun toegezegd. Door het inmiddels aanvaarden eener betrekking werd ten slotte aan 14 afgestudeerden voorloopig voor den duur van zes maanden een maandelijksche toelage toegekend, varierende van twintig tot vijftig gulden.

Uit de studentenwereld meen ik twee gebeurtenissen meer in het bijzonder te moeten releveeren.

In de eerste plaats spreek ik er mijn vreugde over uit, dat tijdens het door mij gevoerde rectoraat de Vereeniging „Studiebelangen” wederom door den Senaat officieel erkend werd. Ik heb het volle vertrouwen, dat een periode van moeilijkheden, als die, welke met deze her-erkenning werd afgesloten, zich niet meer zal voordoen.

De tweede gebeurtenis is de oprichting van de Vereeniging „Unitas Studiosorum Vadae”.

Het spijt mij in hooge mate, dat een groep studenten blijkbaar voldoende redenen aanwezig achtte om tot stichting dezer vereeniging over te gaan.

Ik kan mij met verschillende der motieven, die tot de oprichting geleid hebben, allerminst accoord verklaren, maar aan den anderen kant wil het mij toch ook voorkomen, dat verschillende oudleden en leden van het Wageningsch Studenten Corps in deze zeker niet vrij uit gaan en overigens wil ik hier de woorden releveeren door mijn eersten ambtsvoorganger in 1919 in zijn overdrachtsrede uitgesproken. Zij luiden: „Dat er voor zoo'n klein aantal studenten nog twee vereenigeningen moeten bestaan, is te betreuren, daar de saamhoorigheid van allen, die in een kleine plaats zoo gewenscht is, er nu ontbreekt.”

Met het „Wageningsch Studenten Corps” en meer in het bijzonder met zijnen Senaat werden de meest aangename betrekkingen onderhouden. Met waardeering herdenk ik de prettige samenwerking bij gelegenheid van het bezoek van Hare Majesteit de Koningin, eene medewerking, die ik eveneens van de Roomsche-Katholieke Studentenvereeniging „Sanctus Franciscus Xaverius” mocht ontvangen.

Het „Wageningsch Studenten Orkest” vierde dit jaar zijn derde lustrum. Het gaf bij die gelegenheid onder de beproefde leiding van zijnen dirigent een goed geslaagd concert. Dat de tweede uitvoering ditmaal achterwege blijven moest, was een teleurstelling voor hen, die warme belangstelling voor het streven en de prestaties dezer mooie vereeniging gevoelen.

De „Wageningsche Studenten Tooneelvereeniging” vergastte velen ook dit jaar weer op een zeer geslaagde en even zoo goed verzorgde voorstelling, waarin „Within the Gates” van Sean O'Casey, ten tooneele werd gevoerd.

De „Wageningsche Studenten Roeivereeniging” moest zich in het afgelopen seizoen met een wel zeer matig succes tevreden stellen.

Ik wil haar een „Ende desespereert niet” toeroepen. Er komen ook weer andere tijden.

Dat ook met de „Wageningsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging” de verhouding van den meest aangenamen aard was, spreekt mijnerzijds wel van zelf. Hare leden hebben het zelfs durven bestaan den Rector en een zijner Assessoren te brengen tot overtreding van het gebod, dat in de clubkamer geen vertegenwoordigers van het zgn. sterke geslacht mogen meefeesten.

Mijnheer de President-Curator.

Ik moge U in de eerste plaats gelukwenschen met de nieuwe vertrekken, waarover U, het College van Curatoren en de Secretaris van dit College de beschikking gekregen hebben en U tevens den dank van den Senaat brengen voor de wijze, waarop U voor de waardigheid en de belangen onzer Hoogeschool op de bres hebt gestaan. Veel daarvan wordt niet openbaar, maar dit verhoogt nog de waarde.

Den beiden Assessoren en den Secretaris van den Senaat zeg ik hartelijk dank voor den steun, dien zij mij, ieder naar inzicht en geaardheid, hebben verleend.

Het wordt zoo langzamerhand cliché, maar toch gevoel ook ik de behoefte jou, BEEKMAN, — zeker ook namens den Senaat — meer in het bijzonder dank te zeggen voor het vele en mooie werk, dat ge ook dit jaar weer voor onze Hoogeschool hebt verricht. Dat ge daarbij mijn taak in zeer aanmerkelijke mate hebt verlicht, behoeft geen nader betoog.

Collega MEES, ik ga afscheid nemen van een taak, die ik ten slotte gaarne heb vervuld. Ge hebt reeds tweemaal, eens als assessor en de tweede maal in het afgelopen jaar als secretaris, de taak, die den Rector Magnificus gesteld wordt, van nabij kunnen beoordeelen.

Maar dan hebt ge kunnen waarnemen, dat die taak allesbehalve een sinecure is, dat ze den geheelen man en zijne volle belangstelling opeischt, waarbij nog komt, dat de tijdsomstandigheden, waarin wij thans leven, haar nog zwaarder maken dan anders.

Ik wensch U toe, dat het U in het komende jaar gegeven moge zijn to be the right man in the right place, dat het U gegeven moge zijn de vele, door mij gereleveerde, voor onze Hoogeschool zoo uitermate belangrijke aangelegenheden tot een goede oplossing te helpen brengen en met dezen wensch tooi ik U met het teeken der rectorale waardigheid.

Den nieuwen Rector heil!